

Η Πράσινη Ανάπτυξη στα σκουπίδια

01/Νοε/2019 00:06

 Του Άγη Βερούτη

Το ζήτημα της λεγόμενης "Πράσινης Ανάπτυξης" είναι πολύ πιο περίπλοκο από το να εμποδίσουμε ένα αιολικό πάρκο να λειτουργήσει για να μην κοπεί το γάλα στις κασίκες του τοπικού βοσκού, να φυτέψουμε 200 φωτοβολταϊκά πάνελ αντί για βαμβάκι σε ένα χωράφι, να ανακυκλώσουμε τα καλαμάκια του φραπέ για να φτιάξουμε πλαστικές σακούλες για τα σουπερμάρκετ ή να κάψουμε τα οργανικά απόβλητα της χωματερής της Φυλής για να παράγουμε ηλεκτρισμό για ολόκληρη την Ελλάδα για τα επόμενα 120 χρόνια!

Η εξίσωση της Αειφόρου Ανάπτυξης είναι απείρως πιο περίπλοκη από μερικές αποσπασματικές αποφάσεις απόδοσης μιας άδειας ανέγερσης φωτοβολταϊκού ή αιολικού πάρκου από το ΣΤΕ ή κατεδάφισης ενός μαγαζιού λαϊκών ασμάτων χτισμένου πάνω στην άμμο του αιγιαλού.

Απόόσα συγκρατεί η μνήμη μου, 20 χρόνια μετά από την ολοκλήρωση της εισήγησης του Προεδρικού Συμβουλίου για την Αειφόρο Ανάπτυξη στις ΗΠΑ (στο οποίο συμμετείχα ως σύμβουλος εξειδικευμένος στο Life Cycle Management), περισσότεροι από 500 ειδικοί τεχνοκράτες στην κορυφή του κλάδου τους ο καθένας, χρειάστηκαν συνολικά σχεδόν τρία χρόνια για να συντάξουν μια συνεκτική στρατηγική και να την προτείνουν στον τότε πρόεδρο των ΗΠΑ, και πάλι δεν είχαν την δυνατότητα να εξασφαλίσουν ότι οι επόμενοι πρόεδροι των ΗΠΑ θα συνέχιζαν την εφαρμογή της στρατηγικής αυτής στα επόμενα 25-50 χρόνια που χρειαζόταν.

Το καλό με την Αειφόρο Ανάπτυξη είναι ότι είναι καλή και ωφέλιμη για την Κοινωνία, την Οικονομία και το Περιβάλλον, βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, ανεξάρτητα αν συμφωνούμε ή όχι για το αν η κλιματική αλλαγή συμβαίνει πραγματικά.

Το κακό με την Αειφόρο Ανάπτυξη είναι ότι επηρεάζει τα πάντα και τα πάντα την επηρεάζουν, και μια απόφαση π.χ. μετάβασης από τα πλαστικά καλαμάκια στα βιοδιασπώμενα μπορεί να τερπιλίσει την δυνατότητα δημιουργίας "κυκλικής οικονομίας" των πρώτων υλών, ενώ μια

απόφαση απαγόρευσης της έτσι κι αλλιώς βιοδιασπώμενης σακούλας του σουπερμάρκετ για να εισπράξει το κράτος €0,09 ανά σακούλα μπορεί να οδηγήσει στην δημιουργία μιας νέας σπατάλης πολύ βαρύτερης: μιας δήθεν επαναχρησιμοποιούμενης σακούλας από μη-βιοδιασπώμενο πλαστικό που δημιούργησε μια νέα αγορά της τάξεως των €0,60 ανά σακούλα ή €50-€100 ετησίως για τα σουπερμάρκετ που τις εισάγουν από την Ταϊλάνδη και την Ινδονησία, ενώ οι ελληνικές επιχειρήσεις που προμήθευαν τις βιοδιασπώμενες σακούλες κλείνουν η μια μετά την άλλη, δημιουργώντας ανεργία και τιμωρώντας τις τοπικές κοινωνίες στις περιοχές που λειτουργούσαν.

Δυστυχώς και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει δείξει ότι καταλαβαίνει πραγματικά την έννοια της Αειφορίας και επικεντρώνεται μόνο στο περιβαλλοντολογικό κομμάτι, με αποτέλεσμα τις αποσπασματικές ενέργειες που βλέπουμε στις οδηγίες της όπως πχ αυτή με τις σακούλες και τα καλαμάκια του καφέ!

Βέβαια η Ελλάδα είναι ακόμα πιο πίσω ως χώρα, διοχετεύοντας 0% των σκουπιδιών προς την παραγωγή ενέργειας και σχεδόν 100% προς χωματερές με ελάχιστη ανακύκλωση, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος πλησιάζει το 0% ταφή στις χώρες που παίρνουν σοβαρά το περιβάλλον. Όλα αυτά όταν στο κέντρο της Γενεύης λειτουργεί σταθμός παραγωγής ηλεκτρισμού από καύση απορριμμάτων από το 1962 - αν δεν κάνω λάθος - και στις σκανδιναβικές χώρες εισάγουν σκουπίδια για να κάψουν, γιατί δεν τους φτάνουν τα δικά τους.

Εμείς όμως έχουμε ουσιαστικά ένα ορυχείο βιομάζας με αρκετό καύσιμο για να τροφοδοτήσει τη χώρα για πολλές δεκαετίες (το ΧΥΤΑ της Φυλής) που κοστίζει €300 ο τόνος να τον θάψουμε εκεί και ψάχνουμε να βρούμε νέο χώρο ταφής, γιατί αυτό που έχουμε έχει ξεχειλίσει, αλλά προς Θεού μην μιλάτε για καύση που θα φέρει και ενεργειακή αυτονομία στη χώρα και θα βοηθήσει και το εμπορικό ισοζύγιο, γιατί τα απομεινάρια του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ που ελέγχουν τον χώρο δεν θέλουν να ακούσουν για καύση, λες και δεν υπάρχουν φίλτρα που να διασφαλίζουν ότι δεν θα βγάζει σωματίδια στην ατμόσφαιρα. Ή λες και μας περισσεύουν τα χρήματα να πληρώνουμε πρόστιμα για καύση λιγνίτη, ενώ αν καίγαμε βιομάζα, θα μπορούσαμε ακόμα και να πουλάμε δικαιώματα σε άλλους για το ποσοστό που μας αναλογεί. Λες και δεν το κάνουν όλοι οι άλλοι στις ανεπτυγμένες χώρες!

Πιθανόν η θερμιδική αξία της βιομάζας στη Φυλή και μερικά άλλα μεγάλα ΧΥΤΑ να είναι και το ακριβότερο περιουσιακό στοιχείο του Ελληνικού Δημοσίου σήμερα, ανεξαρτήτως ότι θα σώσει και τις θερμικές ηλεκτροπαραγωγικές επενδύσεις της ΔΕΗ, που θα υπολειτουργούν διαφορετικά, ζημιώνοντας την ΔΕΗ και τη χώρα λόγω του κόστους των δικαιωμάτων διοξειδίου που πληρώνει και θα πληρώνει αν καίει λιγνίτη, ενώ με κάποιες μετατροπές θα μπορούσαν να καίνε μπρικότες από βιομάζα σκουπιδιών και να πουλάνε και δικαιώματα από πάνω.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι δεν αρκεί που η χώρα μας έχει ήπιο κλίμα και ωραία φύση, αλλά πρέπει να κάνουμε μια σειρά από ενέργειες που να συνάδουν με τις αρχές της αειφορίας, δηλαδή της αρμονικής φροντίδας προς το περιβάλλον, την κοινωνία και την οικονομία, χωρίς να βλάπτουμε το ένα για τη βελτίωση του άλλου.

Πάντως με καλαμάκια και σακούλες δεν πάμε πουθενά.

www.facebook.com/a.veroutis,

www.twitter.com/agissilaos, agissilaos@gmail.com

Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr